

er Tale om en vilkaarlig Akt fra Redernes Side i saa Henseende, maa jeg sige Nej, jeg tror nemlig, det er en uvilkaarlig Akt.

Ordføreren (N. Frederiksen): Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har gentagne Gange omtalt nogle Ændringsforslag, der var skitserede i Udvalget, samt et, der blev stillet, men senere trukket tilbage, og ogsaa omtalt den Modtagelse, det fik fra Flertallets Side. Jeg vil i den Anledning sige, at jeg tror ikke, man med Rette kan sige om det første, at det mødte Uvillie fra Flertallets Side, tværtimod; men jeg vil gøre opmærksom paa, hvilke Betæneligheder Flertallet havde ved at give dette Forslag sin Tilslutning. De gik først og fremmest ud paa, at hvis man skulde gaa til en Ordning af denne Sag, bygget paa det Princip, at man skulde fastsætte en Maksimalfragt for visse Varer og dernæst et Kvantum for Tilførsel af disse Varer og saa udligne Differencen mellem Maksimalfragten og Dagsragten paa den danske Skibsfart, da maatte man først have oplyst to Ting, for det første, hvilken Maksimalfragt man fandt det formaalstjenligt at fastsætte for disse Varer, og for det andet, hvilke Mængder af dem man mente, der burde tilføres af den danske Skibsfart. Før kunde man overhovedet ikke tænke paa at gaa med dertil. Jeg personlig har haft stor Sympati for en Ordning i den Retning, men jeg tror, hele Flertallet var enigt om, at Vanskelighederne var saa store, at man paa Forhaand maatte opgive at gaa videre ad den Vej. Det var altsaa ikke af Uvillie fra Flertallets Side, men paa Grund af den Opfattelse af hele Forholdet, som jeg her har gjort gældende, at vi modsatte os dette Forslag.

Jeg vil ogsaa knytte en Bemærkning til en Udtalelse af det ærede Medlem (N. Neergaard), som gik ud paa, at hvis alle de indskrænkende Forholdsregler og Foranstaltninger, der er truffene med Hensyn til vort Erhvervsliv i Øjeblikket, blev ophævet, vilde det danske Landbrug som Helhed være overordentlig tilfreds med paa een Gang at slippe for Byrderne og give Afkald paa alle disse Foranstaltninger. En saadan Betragtning kan ikke gøres gældende. Jeg har tidligere her i dette Ting gjort opmærksom paa, at man ikke kan tage det danske Landbrug som en Helhed i dette Forhold. Jeg skal indrømme, at en Del af det danske Landbrug, de større Jordbrugere i Danmark og

Jordbrugere et godt Stykke Vej nedefter, kunde være vel tjente med, om der blev fri Bane over hele Linien, men de andre længere nedefter vilde være daarligt tjente dermed.

Der er et andet Forhold, der har gjort sig gældende under Overvejelserne i Udvalget, nemlig dette, som det ærede Medlem fra Æbeltoft gjorde opmærksom paa, at Skibsfarten kunde tage den Stilling, naar man havde fikseret Afgiften for udenrigs Fart til 20 pCt., da at tage Konsekvenserne deraf og gaa over til denne Fart i større Udstrækning, end det var tilraadeligt og ønskeligt. Det har medført, at man indenfor Flertallet har overvejet, om man skulde modvirke dette ved at gaa til en højere Procentsats og gøre Bevægeligheden større, og jeg er ganske overbevist om, at hvis den Antydning, det ærede Medlem fra Æbeltoft fremkom med, efter senere Oplysninger og Undersøgelser skulde blive til Virkelighed, vil der ikke fra Flertallets Side være noget til Hinder for at forhøje Afgiften saa stærkt, at man modvirker denne Tilbøjelighed hos Skibsfarten. Det har stadig for Flertallet været indlysende, at man saa stærkt som muligt maatte modvirke, at Skatten eller Afgiften overvæltedes paa andre, og at de skitserede og stillede, men senere tilbagetagne Forslag ikke i samme Grad som Regeringens var i Stand til at modvirke dette, og det har været en af de væsentligste Aarsager til, at Flertallet har fundet, at det foreliggende Lovforslag var det indtil Dato bedste af de Forslag, der var fremsatte.

N. Neergaard: Jeg skal ikke inklade mig paa en Debat med det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) om det meget vidtgaende Spørgsmaal, han rejste, om det er det større eller mindre Landbrug, der har tabt mest ved de af Regeringen truffene indskrænkende Foranstaltninger. Jeg maa kun i al Almindelighed udtale min Uenighed med den Opfattelse, det ærede Medlem gjorde gældende. Men Grunden til, at jeg har forlangt Ordet, er den, at det ærede Medlem havde forstaaet mig saaledes, som om jeg havde sagt, at det første af de Grundlag, hvorpaa vi forhandlede i Udvalget, mødte Uvillie indenfor Udvalget. Det har jeg ikke sagt; det vilde være for meget at sige. Jeg har sagt, at det mødte Kølighed, men ikke, at det mødte Uvillie.

Dernæst vil jeg benytte Lejligheden til at raade Bod paa en Forglemmelse, jeg gjorde mig skyldig i, da jeg anden Gang